

ΥΠΟΒΟΛΕΙΟ «Απορώ», μου είπε, «πώς αυτός ο νεωκόρος έχει τόση μαγκιά στο γράψιμο!».

Media: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Page: 48

Published at: 23-04-2022

Author: Surface: 290.14 cm² Circulation: 14860

Subjects:

ΥΠΟΒΟΛΕΙΟ

Του **ΒΑΣΙΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΟΠΟΥΛΟΥ**

Οχι σήμερα για επιδημία, Ουκρανία, «ειρήνη» και «άνθρωπος», τσιπροσυριζέικα συνεδριακά τσουρέκια και χεμαζόμενους από την ακρίβεια πολίτες-οβελίες. • Αν τέτοια νομίζετε, «κρατήστε μικρό καλάθι».

• Εκείνο, ξέρετε, που ακούμε συνέχεια από τις ειδήσεις, τσίκλα πια στα τηλεράδια, • λες και χαθήκανε λέξεις και φράσεις όπως επικύλαξη, μικρές προσδοκίες, πισινή • - το ξεμασάλιασαν πια το καλαθάκι. • Σήμερα γαλπνεύουμε, αράζουμε και ταξιδεύουμε: •

Τις ημέρες της πρόσφατης ακόμη καραντίνας μου διάβασα, • Πολύ, ξένα αλλά και δυο δικά μας. • Ένα λίγο παλιότερο, για το οποίο είχα ακούσει πολλά καλά, αλλά με άφησε άπνου και συγκλονισμένο με τη δύναμη του. • Είναι το «Γκιακ» (Πατάκης), η βραβευμένη συλλογή διηγημάτων του Δημοσθένη Παπαμάρκου, • πολυκοιταστικού και νεότερου ακόμα λογοτέχνη, ο οποίος άρχισε να δημοσιεύει έργα του το 1998, μόλις στα 15 του χρόνια! • Το «Γκιακ» είναι το έργο που τον ανέδειξε, καθηλωτικό, θέμα, γραφή, δομή, ύφος: • ένα θα πω εγώ: αναγνώστης ευγνώμων. • Διάβασα και την πολύ πρόσφατη συλλογή οκτώ διηγημάτων του σειθαλούς Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλου, που έχει τίτλο «Στα κύματα της τάξης και της θάλασσας» (έκδοση της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Χαλκίδας). • Αισθάνομαι ακατάλληλος για να σχολιάσω τα πεζογραφήματα του σεβαστού δασκάλου, λογοτέχνη και φιλολογικού «κνυλάτη» συγγραφέων όπως ο Παπαδιαμάντης, κυρίως, αλλά και ο Μωραϊτίδης, ο Σκαρίμπας κ.ά. • Αγαπώ τόσο τον τρόπο που γράφει ο Τριανταφυλλόπουλος, που ορισμένες στιγμές πιάνω τον εαυτό μου να με κοιτάζει από τη γωνία καχύποπα: • «Τώρα, είναι όπως τα λες ή επειδή εσύ έχεις “κόλλημα” με τη γλώσσα,

το ύφος, τον, τέλος πάντων, “τρόπο και τον κόσμο Τριανταφυλλόπουλου” κρίνεις μεροληπτικά;». • Την απάντηση λοιπόν για τα γραφτά του Ν.Δ.Τ. γενικά αλλά και ειδικά για τα οκτώ διηγήματα του νέου τομίδιου του • -εν πολλοίς αυτοβιογραφικά αλλά και συχνά φευγάτα στο όνειρο και τις αποθυμίες- • την δίνει ο προλογίζων την έκδοση Σταύρος Ζουμπουλάκης, ο γνωστός συγγραφέας και πρόεδρος του Ε.Σ. της Εθνικής Βιβλιοθήκης: • «Ο

Τριανταφυλλόπουλος γράφει εδώ και χρόνια την πιο μεταμοντέρνα λογοτεχνία στην Ελλάδα, και ας μην το ξέρει». • Επισήμανση ιδιαίτερης σημασίας, διότι πολύ έχουμε παρεξηγήσει στη χώρα μας μερικές έννοιες, όπως λ.χ. «μεταμοντέρνα λογοτεχνία». • Και κλείνοντας το προλογικό του σημείωμα: • «Θέλω να μεταφέρω εδώ μια κουβέντα που μου είχε πει κάποτε ο μακαρίτης φίλος Λουκάς Κούσουλας, η οποία δεν θέλω να χαθεί (...). • “Απορώ”, μου είπε, “πώς αυτός ο νεωκόρος έχει τόση μαγκιά στο γράψιμο!”. • Πολλοί θα προσυπογράφαμε ασμένως τούτη τη δήλωσι απορίας και θαυμασμού...». • Ο γράφων τη στήλη προσυπογράφει πάντως και με τα δύο χέρια ετούτη, αλλά και την προηγούμενη επισήμανση του Σταύρου Ζουμπουλάκη. •

Αωρο μάλλον, θέλω πολύ όμως να πω δυο λόγια και για το βιβλίο που διαβάζω τώρα. • Δεδηλωμένος φίλος από παλιά της λογοτεχνίας του Σωτήρη Δημητρίου, αλλά θεωρώ το νέο βιβλίο του «Ουρανός απ’ άλλους τόπους» (Πατάκης) • κι ας μην το έχω τελειώσει ακόμα • βιβλίο σταθμό και για το δικό του έργο μέχρι σήμερα, αλλά και για τη σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία. • Ο Δημητρίου με αυτό το μυθιστόρημά του νομίζω πως πατάει κορυφή του γνωστού μας δικού του “τρόπου” • - του τόσο αγαπητού στο αναγνωστικό κοινό εδώ και χρόνια. • Βιβλίο γραφής πηγαίας και μαζί εξαιρετικά επεξεργασμένης, • με πυρήνα συναρπαστικό, • βιβλίο απολαυστικής ανάγνωσης, • θέλει στην αρχή λίγο προσοχή στην ηπειρώτικη γλώσσα του, αλλά σύντομα πλέεις μέσα της άνετα, ηδονικά θα έλεγα. • Συνεχίζοντάς το θα περάσω, ελπίζω, ένα καλό Πάσχα. • Μακάρι όλοι μας - μια ανάπαυλα, αν μη τι άλλο.

“Απορώ”,
μου είπε, «πώς
αυτός ο νεωκόρος
έχει τόση μαγκιά
στο γράψιμο!».